

Burunkaya

Hey Koca Burunkaya...

Duruşunla, heybetinle ve muhteşem ihtişamınla adeta köyün batı yakasında bir kale gibi dimdik ayakta ve varlığını korumaktasın...

Burunkaya, Köşelerin batısında o eski kışların çetin geçtiği yıllarda kurtları (canavarları), tilkileri, kartalları...bağrında koruyan ve bunların yaşadığı, arasına koyun çobanlarının kestiği koyunları sakladıkları mağarasıyla halâ hafızalardasın...

Hatta çoğu zamanlar, köyden ilk defa ayrılanların; "Burunkaya'yı aşdım mı sanki gurbete çıkmış gibiyim" diyenlerin sözleri halâ kulaklarımızı çınlatırcasına hafızalarımızdadır.

Aynı zamanda köyün batıyla olan bağlantısında buranın eteklerinde geçen asfalt yol ile sağlanmaktadır.

Yamaçlarında çooook keklik kovalayıp, nergiz topladık ve inşaat yapıları için traktörle taş çektik.... Yine en büyük tarktör kazasını da hasarsız bir şekilde yine senin yamaçlarında atlattım... Seni unutmak ne mümkün Burunkaya....

